

пїяшъ, и единъ другого угощавашъ, награждавашъ или гонашъ и оскорблявашъ. У одного въ душаша кипи черна досада, а у другого гнусно невоздержанїе, и всички желаяшъ рабошы скверны споредъ нечистопо си сердце : но онъ кашо плшникъ седеше спокоенъ, и пакъ думаше си : « Що ми шребвашъ нїхныше рабошы, угощенїя и награжденїя, шыя са нечиспы, неугодны и скверны. Ошець мой когдашо дойде, ще ми даде непремѣнно похубавы. » Той думаше шова, но зависпливыше человѣцы не оставиха го спокойна. Они пощо обуяха опъ пїяншва, взеха да напускашъ орлы и яшребы на него, за да погубашъ невиннаша му горлица, и съ безшмыдный смѣхъ мааха съ нечиспыше имъ одежды, за да угасашъ свѣщаша му. Бѣдный младыя плшникъ едва е можаль да упази своешо сокровище. Найпослѣ сынъ навы на пїянныше, и между шова свѣшна на прозорцыше прекраснаша и весела зора, и наедно сось восводъ солнца дойде и спарыя му Ошець, койшо содержа вѣрно словошо си. Онъ похвали шерпѣнїешо на сына си, и поведе го опъ шамъ за друго похубаво мѣсто. « Ахъ любезный Ошець, » думаше сынъ му, « защо си ме оставиль шоль долго сось шыя лошы человѣцы ; Коль шежко и мучишелно